

години сж изминали, кога-то Албасъ бѣше заповѣдалъ да са даде едно мѣстице за построение-то на една черковица въ едно прѣдградие въ Антверпенъ, кое-то са населяваше отъ много добри и работни хорица, а защо-то са отказаха да испълнятъ заповѣдъ-та му, тѣ бидоха всички съ земе-та истребени. Това испанско принудително градище, кое-то е свързано съ много подобни кървави напомнювания, са разрути на 300 год. паметенъ-денъ въ присѣдствие-то на кралъ Леополдъ II, и скоро ще бжде пакъ това мѣсто населено съ работници, кое-то въ онова време служеше само за плашило на града-тъ. — Испждени тѣ изъ Нѣмско Иезуити, намериха прибѣжище тука и тѣй злѣ дѣйствуваха противъ Прусия, що-то князь Бисмаркъ са видѣ принуденъ да отправи една нота на белгийско-то правителство, съ молба да са зематъ въ внимание дѣла-та на Иезуити-тѣ, кои-то могатъ да докаратъ нѣкои зли работи въ царщина-та. Размѣниха са нѣколко приятелски ноти между два-та тѣзи двора, и работа-та са умири най-сетиѣ. — Въ Белгия католическа-та черкова откри едно чудесно сжщество, т. е. едно валлонско селско момиче, кое-то имало на тѣло-то си една чудесна язва христова (Stigmata). Нейно-то име е Луиза Лато Боа д'Енъ, отъ едно сиромашко селце, въ кое-то никой не са сжмнева, че всякой петакъ тече крѣвъ изъ рани-тѣ ѳ и че тя наистина била една чудесна тваръ. Не само тука са вѣрватъ тѣзи суетни нѣща, кои то занимаватъ още Европейци-тѣ, ние срѣщаме други нови католически чудеса въ прочута-та

Франция,

дѣ-то води-тѣ отъ Лурдъ още не сж пресжхнали, поклонници-тѣ отъ година на година се повече са сбиратъ въ Pagar-le-Monial, дори въ срѣда-та на Парижъ минала-та година на $\frac{4}{16}$ Юлий са положи основния камакъ за една нова прекрасна черкова посвѣтена на «Sacré Coeur de Jésus.» На тойзи денъ сир. са пада 200 год. памятенъ денъ на мнимо-то явление на нашия спасителъ, съ кое-то той зарадвалъ въ 1675 л. Мария Алакокъ, като ѳ показалъ сжрце-то си. Надъ него отгорѣ са издигалъ крѣстъ забиколенъ отъ единъ тржливъ вѣнецъ и пронизанъ отъ единъ ланецъ. Мария получила заповѣдъ да проповѣда по цѣлия свѣтъ да са молятъ Христиани-тѣ на това сжрце, като изворъ на сжжеление (!). И тѣй цѣлия свѣтъ прия особна благословия отъ папа-та да са моли на «свято-то сжрце.» — Франция отъ старо време още е била обиталище на незадоволствия-та; отъ тука са прѣскаше и всичко по цѣлия свѣтъ. Тя бѣше дости-